

MLADÁ FRONTA DNES

1. Rok české hudby? Devět let příprav

03.02.2024 Mladá fronta Dnes - Ladislav Vaindl
strana: 16 rubrika: Kraj Plzeňský

Odkaz na originál

Klíčová slova: divadlo (2); Národní (2); moravskoslezské

PLZEŇ K oslavě Roku české hudby, který připadá na letošek, se výraznou měrou připojí také plzeňské Divadlo J. K. Tyla. Pro diváky připravilo desítky představení i koncertů, které představí osobnosti tuzemské muziky. Podle ředitele Martina Otavy jde o mimořádně náročný projekt, do nějž se zapojí členové všech čtyř souborů divadla.

Jak složité přípravy byly?

Ono se řekne Rok české hudby. Jenže nejde jen o ten samotný rok. Podstatná jsou i ta léta předtím. Poprvé byl slaven v roce 1924, letos tedy od začátku této tradice uplyne sto let. Na institucích je, aby se na tuto příležitost chystaly celých devět let. Musí připravit dramaturgii a program, a vše pak vyvrcholí rokem desátým. To samozřejmě není nic jednoduchého. Pro nás je to výkladní skříň. Naším divákům nabízíme všechno, co jsme devět let soustředěně plánovali. Nejde o to říct si: máme tenhle výroční rok, tak zahrajeme hodně české hudby. Pakliže chcete mít takovou nabídku, jakou teď nabízíme, musíte pracovat intenzivně devět let. Já jsem v Plzni deset let, takže v podstatě od začátku jsem začal na projektu pracovat. Pro diváky jsme na tento rok připravili přes 220 představení, ať už operních nebo z jiných žánrů, koncertů a jiných akcí. Jde o bezkonkurenčně nejrozsáhlejší nabídku v celé republice. Je to propojené úsilí všech čtyř souborů.

Co je vrcholným bodem oslav?

Bezesporu fakt, že se nám podařilo domluvit provedení všech oper Bedřicha Smetany, včetně nedokončené Violy. Celý cyklus naposledy zazněl před čtyřiceti lety. Díla uvedlo **Národní divadlo** v Praze, **Národní divadlo moravskoslezské** a plzeňské divadlo. Poslední dvě instituce se toho zhostí i letos. Inscenace Prodaná nevěsta, Dalibor, Hubička a Čertova stěna v nastudování plzeňského operního souboru mohou diváci navštívit v průběhu roku několikrát, celou etapu uzavře ostravské divadlo, které v rámci epilogu Roku české hudby v lednu 2025 uvede ve Velkém divadle Branibory v Čechách, Dvě vdovy a Tajemství. Pomyslným vrcholem cyklu bude jediné galapředstavení slavnostní opery Libuše v lochotínském amfiteátru v rámci Noci s operou. Viola – devátá nedokončená Smetanova opera zazní na slavnostním koncertu V hudbě život Čechů, plánovaném na 28. února na Novou scénu. Nejmenší diváci se mohou seznámit s tvorbou Bedřicha Smetany návštěvou inscenace Prodáváme nevěstu, která se vrátí na Malou scénu 5. října.

Bedřich Smetana je s Plzní výrazně spojený. Několik let tady během svých studií žil a zkomponoval zde i několik skladeb. Uvedete něco i z jeho další tvorby?

Také provedeme všechny jeho sbory na koncertě, na němž se budou podílet umělci z celé republiky.

Na prvním únorovém matiné zazní písňový cyklus Večerní písně, zbylé písně pak diváci uslyší na podzimním matiné.

Takže se Plzeňané dočkají nejen všech Smetanových oper, ale i všech jeho sborů a písní. Ve spolupráci s Plzeňskou filharmonií představíme v Plzni celou Smetanovu tvorbu.

Jsem rád, že plzeňské instituce v rámci projektu skvěle spolupracují. To platí třeba i o Divadle Alfa.

Rok české hudby ale nebude jen o Smetanovi.

Samozřejmě. Uvedeme také mnoho jiných českých autorů, ať už je to Janáček, Dvořák, Bodorová. Několikrát během roku 2024 zařadíme do programu také Dvořákovu Armidu, Janáčkovu Věc Makropulos a Zápisník zmizelého či Juliettu Bohuslava Martinů. Uvedeme také Rekviem Antonína Rejchy v katedrále sv. Bartoloměje. Jde o unikátní dílo světové úrovně. Tato kompozice mimořádných kvalit byla objevena teprve v druhé polovině 20. století v Národní knihovně v Paříži, kde Rejcha dlouhá léta působil.

Do projektu jste zařadili i lednovou premiéru opery La clemenza di Tito od Wolfganga Amadea Mozarta. Proč, když jde o dílo zahraničního autora?

Opera měla světovou premiéru 6. září 1791 ve Stavovském divadle v Praze a vznikla během neuvěřitelných 18 dní na objednávku českých stavů pro účely korunovace Leopolda II. Po Donu Giovannim se jedná o druhou operu tohoto geniálního skladatele, která byla poprvé uvedena v Čechách a kterou při světové premiéře v Praze sám dirigoval. Mozart se nikdy netajil svou náklonností k českým zemím, od něj také pochází známý citát: "Mí Pražané mi rozumějí." I proto byl tento titul zařazen mezi naše příspěvky k Roku české hudby. Mozartovo dílo spojené s prvním uvedením v Praze mezi českou hudbu bezesporu patří. Plzeňské divadlo s ním bude v květnu hostem na prestižním mezinárodním festivalu v Bayreuthu.

Zazní i soudobá česká hudba?

Po rok a půl dlouhých jednáních se nám podařilo jako prvnímu mimopražskému divadlu získat licenci k uvedení nejslavnějšího českého muzikálu Dracula, který představíme v červnu v amfiteátru. Velkou část našeho příspěvku k Roku české hudby tvoří díla vytvořená přímo pro naše divadlo. Kromě opery Quo vadis skladatelky Sylvie Bodorové jsou to i balety Zkrocení zlé ženy, Srdce, Malý princ a Geiko či muzikál Kozí válka, jehož děj se dokonce odehrává nedaleko Plzně. Z pohádek pak balet Malá mořská víla a muzikál Plzeňský pověstí. Je to naše desetileté úsilí uvádět každý třetí rok původní českou operu, která byla napsána pro naše divadlo. Dáváme i další operní tituly současné scény a hodláme v tom pokračovat.

Zmínil jste i tituly spojené s Plzní. Je to váš úmysl zaměřovat se i na regionální tvorbu?

Určitě. V dramaturgii a dlouhodobé koncepci, se kterou jsem do Plzně přišel, je i podpora regionálních témat a tvorby. Ať už činoherní, taneční nebo operní. Máme například resty, protože je několik hudebních děl, která ještě nebyla uvedena, my chceme udělat jejich rešerši a rehabilitovat je. Naším cílem je vrátit se k historii tohoto regionu a těžit z ní. Poznej historii svých předků, poznej sám sebe - vycházíme z nějaké zakotvenosti, danosti, jsme jí determinováni a nějak na ni reagujeme. Jsme regionální divadlo a jsem na to hrdý.

Ladislav Vaindl, redaktor MF DNES

Foto: L. Němec, MAFRA

Rok české hudby? Devět let příprav

Ladislav Vaindl
redaktor MF DNES

PLZEŇ K oslavě Roku české hudby, který připadá na letošek, se výraznou měrou připojí také plzeňské Divadlo J. K. Tyla. Pro diváky připravilo desítky představení i koncertů, které představí osobnosti tuzemské muziky. Podle ředitele Martina Otavy jde o mimořádně náročný projekt, do nějž se zapojují členové všech čtyř souborů divadla.

Jak složité přípravy byly?

Ono se řekne Rok české hudby. Jenže nejde jen o ten samotný rok. Podstatná jsou i ta léta předtím. Poprvé byl slaven v roce 1924, letos tedy od začátku této tradice uplyne sto let. Na institucích je, aby se na tuto příležitost chystaly celých devět let. Musí připravit dramaturgii a program, a vše pak vyvrcholí rokem desátým. To samozřejmě není nic jednoduchého. Pro nás je to výkladní skříň. Naším divákům nabízíme všechno, co jsme devět let soustředěně plánovali. Nejde o to říct si: máme tenhle výroční rok, tak zahrajeme hodně české hudby. Pakliže chcete mít takovou nabídku, jakou teď nabízíme, musíte pracovat intenzivně devět let. Já jsem v Plzni deset let, takže v podstatě od začátku jsem začal na projektu pracovat. Pro diváky jsme na tento rok připravili přes 220 představení, ať už operních nebo z jiných žánrů, koncertů a jiných akcí. Jde o bezkonkurenčně nejrozsáhlejší nabídku v celé republice. Je to spojené úsilí všech čtyř souborů.

Co je vrcholným bodem oslav?

Bezesporu fakt, že se nám podařilo domluvit provedení všech oper Bedřicha Smetany, včetně nedokončené Violy. Celý cyklus naposledy zazněl před čtyřiceti lety. Díla uvedlo Národní divadlo v Praze, Národní divadlo moravskoslezské a plzeňské divadlo. Poslední dvě insti-

tuce se toho zhostí i letos. Inscenace Prodaná nevěsta, Dalibor, Hubička a Čertova stěna v nastudování plzeňského operního souboru mohou diváci navštívit v průběhu roku několikrát, celou etapu uzavře ostravské divadlo, které v rámci epilogu Roku české hudby v lednu 2025 uvede ve Velkém divadle Branibory v Čechách, Dvě vdovy a Tajemství. Pomyšlým vrcholem cyklu bude jediné galapředstavení slavnostní opery Líbuše v lochotínském amfiteátru v rámci Noci s operou. Viola - devátá nedokončená Smetanova opera zazní na slavnostním koncertu V hudbě život Čechů, plánovaném na 28. února na Novou scénu. Nejmenší diváci se mohou seznámit s tvorbou Bedřicha Smetany návštěvou inscenace Prodaná nevěsta, která se vrátí na Malou scénu 5. října.

Bedřich Smetana je s Plzní výrazně spojený. Několik let tady během svých studií žil a zkomponoval zde i několik skladeb. Uvedete něco i z jeho další tvorby?

Také provedeme všechny jeho sbory na koncertě, na němž se budou podílet umělci z celé republiky. Na prvním únorovém matiné zazní písňový cyklus Večerní písně, zbylé písně pak diváci uslyší na podzimním matiné. Takže se Plzeňané dočkají nejen všech Smetanových oper, ale i všech jeho sborů a písní. Ve spolupráci s Plzeňskou filharmonií představíme v Plzni celou Smetanovu tvor-

bu. Jsem rád, že plzeňské instituce v rámci projektu skvěle spolupracují. To platí třeba i o Divadle Alfa.

Rok české hudby ale nebude jen o Smetanovi.

Samozřejmě. Uvedeme také mnoho jiných českých autorů, ať už je to Janáček, Dvořák, Bodorová. Několikrát během roku 2024 zařadíme do programu také Dvořákovu Armidu, Janáčkovu Věc Makropulos a Zápisník zmizelého či Juliettu Bohuslava Martinů. Uvedeme také Rekviem Antonína Rejchy v katedrále sv. Bartoloměje. Jde o unikátní dílo světové úrovně. Tato kompozice mimořádných kvalit byla objevena teprve v druhé polovině 20. století v Národní knihovně v Paříži, kde Rejcha dlouhá léta působil.

Do projektu jste zařadili i lednovou premiéru opery La clemenza di Tito od Wolfganga Amadea Mozarta. Proč, když jde o dílo zahraničního autora?

Opera měla světovou premiéru 6. září 1791 ve Stavovském divadle v Praze a vznikla během neuvěřitelných 18 dní na objednávku českých stavů pro účely korunovace Leopolda II. Po Donu Giovannim se jedná o druhou operu tohoto geniálního skladatele, která byla poprvé uvedena v Čechách a kterou při své-

tové premiéře v Praze sám dirigoval. Mozart se nikdy netajil svou náklonností k českým zemím, od něj také pochází známý citát: „Mí Pražané mi rozumějí.“ I proto byl tento titul zařazen mezi naše příspěvky k Roku české hudby. Mozartovo dílo spojené s prvním uvedením v Praze mezi českou hudbu bezesporu patří. Plzeňské divadlo s ním bude v květnu hostem na prestižním mezinárodním festivalu v Bayreuthu.

Zazní i soudobá česká hudba?

Po rok a půl dlouhých jednáních se nám podařilo jako prvnímu mimořádkému divadlu získat licenci k uvedení nejslavnějšího českého muzikálu Dracula, který představíme v červnu v amfiteátru. Velkou část našeho příspěvku k Roku české hudby tvoří díla vytvořená přímo pro naše divadlo. Kromě opery Quo vadis skladatelky Sylvie Bodorové jsou to i balety Zkrocení zlé ženy, Srdce, Malý princ a Geiko či muzikál Kozi válka, jehož děj se dokonce odehrává nedaleko Plzně. Z pohádek pak balet Malá mořská víla a muzikál Plzeňský pověst. Je to naše desetileté úsilí uvádět každý třetí rok původní českou operu, která byla napsána pro naše divadlo. Dáváme i další operní tituly současné scény a hodláme v tom pokračovat.

Zmínili jste i tituly spojené s Plzní. Je to váš úmysl zaměřovat se i na regionální tvorbu?

Určitě. V dramaturgii a dlouhodobé koncepci, se kterou jsem do Plzně přišel, je i podpora regionálních témat a tvorby. Ať už činoherní, taneční nebo operní. Máme například resty, protože je několik hudebních děl, která ještě nebyla uvedena, my chceme udělat jejich rešerši a rehabilitovat je. Naším cílem je vrátit se k historii tohoto regionu a těžit z ní. Poznej sám sebe - vycházíme z nějaké zakotvenosti, danosti, jsme jí determinováni a nějak na ni reagujeme. Jsme regionální divadlo a jsem na to hrdý.

Foto:
L. Němec,
MAFRA

« zpět na začátek